

РЕШЕНИЕ

№ 4893

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **2060** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 16.01.2013г., постановено по н.а.х.д. № 11066/2012г., Софийски районен съд е потвърдил наказателно постановление № 71-0187899/07.03.2012г. издадено от заместник директора на ТД на НАП [населено място], с което на Б. Е. е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 185, ал.2 във връзка ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл. 42, ал.1, т.3 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, във връзка с § 59, ал.2 от ПЗР на Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ /ДВ бр. 49/2010г. в сила от 29.06.2010г./.

Недоволно от решението, санкционираното дружество го обжалва с оплаквания, че е потвърдена санкция за неизпълнение на несъществуващо задължение, тъй като изискването за съхранение на КЛЕН в тримесечен срок от датата на отпечатване на последната касова бележка е действало до 29.06.2010г. и след това е отменено. Касаторът счита, че при издаването на НП е допуснато съществено нарушение, тъй като не са обсъдени, подадени от него възражения. Искането до АССГ е за отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

Подробни съображения за незаконосъобразност на наложената имуществена санкция са изложени в представените по делото писмени бележки на процесуалния

представител на касатора.

Ответникът по касация – ТД на НАП [населено място], чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли да се отхвърли като неоснователна. Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд, С. - град, след като прецени касационните доводи и извърши проверка на обжалвания съдебен акт съгласно чл. 218 от АПК, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С атакуваното пред СРС наказателно постановление № 71-0187899/07.03.2012г., издадено от заместник директора на ТД на НАП [населено място], на Б. Е. е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. 185, ал.2 във връзка ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл. 42, ал.1, т.3 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, във връзка с § 59, ал.2 от ПЗР на Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ /ДВ бр. 49/2010г. в сила от 29.06.2010г./

От фактическа страна по делото е установено, че дружеството стопанисва търговски обект – нощен клуб N. Ф., находящ се в [населено място] [улица], в който има монтирани 8 бр фискални устройства. При извършена проверка на 03.12.2011г. е установено, че в обекта не се съхраняват контролните ленти в тримесечен срок от датата на издаване на последната бележка за периода от 03.09.2011г. – 02.12.2011г. от монтираното и въведено в експлоатация фискално устройство Д. ФР 550, индивидуализирано с ИН на ФУ DT242450 и ИН на ФП 02242450.

На 15.12.2011г. от дружеството са представени контролни ленти на посочения ЕКНФП за периода от 04.10.2011г. до 11.11.2011г., а не са представени контролни ленти за периода 03.09.2011г до 03.10.2011г. и от 12.11.2011г. до 03.12.2011г.

Описаното деяние е квалифицирано като нарушение на чл. 42, ал.1, т.3 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. в приложимата ѝ редакция съгласно §59, ал. 2 от ПЗР на цитираната наредба. За така установеното нарушение на Б. Е. е наложена имуществена санкция по чл. 185, ал.2 във връзка с ал.1 от ЗДДС в размер на 500 лева. При така установените факти, СРС е приел от правна страна, че наказанието е наложено при спазване на предвидената от закона процедура и че не са налице условията по чл. 28 от ЗАНН за освобождаване от административнонаказателна отговорност.

Решението е правилно като краен резултат. Не се установяват посочените в жалбата пороци, съставляващи касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК – неправилно приложение на материалния закон.

Възраженията на касатора, че дружеството е санкционирано за неизпълнение на задължение по чл. 42, ал.1, т.3 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, което към датата, посочена в НП е отменено, са неоснователни. Цитираната норма, в редакцията ѝ от ДВ бр.77 от 2009г., в сила от 29.09.2009г. предвижда задължение за лицата по чл. 3 от същата наредба със стационарен търговски обект да съхраняват в обекта контролните ленти в тримесечен срок от датата на издаване на последната бележка. По силата на § 59, ал. 2 от ПЗР на НАРЕДБА за изменение и допълнение на Наредба № [Н-18 от 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез](#)

[фискални устройства](#) (ДВ, бр. 49 от 2010г., в сила от 29.06.2010г., изм., бр. 48 от 2011г., в сила от 24.06.2011 г., изм. и доп., бр. 64 от 2011г., в сила от 19.08.2011г.) действието на тази норма е удължено до въвеждането в експлоатация на ФУ, отговарящи на изискванията на тази наредба, но не по-късно от изтичане на сроковете по предходната алинея, лицата по [чл. 3](#) прилагат досегашния ред за регистриране и отчитане на продажбите в търговски обекти, включително по отношение изискванията към ФУ, въвеждането във и извеждането им от експлоатация. Сроковете на ал. 1 на § 59 от ПЗР от Наредбата са предвидени съобразно регистрираното по чл. 3 лице, като извън изрично посочените случаи, привеждането на дейността им към новия ред на регистриране и отчитане се осъществява в срока по т. 2, б. "в" – до 31.03.2012 г. /ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г./. Следователно по силата на действащия към момента на извършената проверка – 03.12.2011г. материален закон, Б. Е. е следвало да изпълнява задължението по чл. 42, ал.1 т.3 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ, поради което законосъобразно е санкционирано на основание чл. 185, ал.2 във връзка с ал.1 от ЗДДС.

Д. на процесуалния представител на жалбоподателя, че действието на съществуващия до промените в наредбата ред не се отнася до съхранението на контролни ленти, е неоснователен. Задължението по чл. 42, ал.1, т.3 от Наредба Н-18/13.12.2006г. е част от реда за отчитане и регистриране на продажбите в търговските обекти и като такова действието му е продължено на основание § 59, ал.2 от ПЗР на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № [Н-18 от 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства](#) (ДВ, бр. 49 от 2010г., в сила от 29.06.2010г., изм., бр. 48 от 2011г., в сила от 24.06.2011 г., изм. и доп., бр. 64 от 2011г., в сила от 19.08.2011г.).

Не се допуснати съществени нарушения на административнонаказателно производство, поради необсъждане на възраженията против АУАН, подадени своевременно от дружеството. Действително същите не са обсъдени при налагането на санкцията, доколкото в съдържанието на наказателното постановление само бланкетно е отбелязано подаването на такива възражения. В протокол № 0082092/03.12.2011г. за извършена проверка на място в обекта, е налице добавка „не“ във фактическите констатации относно съхранението на контролни ленти в обекта, но така нанесената поправка не опорочава отразената фактическа обстановка, тъй като видно от съдържанието на протокола, на основание чл. 37 от ДОПК проверяващите са изискали контролни ленти за 8 бр. ФУ, монтирани в обекта за периода от 03.09.2011г. до 03.12.2011г., като в АУАН и НП е отразено последващото им представяне. Поради това необсъждането на посочените във възражението на дружеството факти и обстоятелства, при налагането на санкцията не следва да се квалифицира в процесния случай като съществено нарушение на чл. 52, ал.4 от ЗАНН, тъй като не се отразява на възприетата от административнонаказващия орган фактическа обстановка, послужила като основание за налагане на имуществената санкция по чл. 185 от ЗДДС.

Останалите доводи за липса на административно нарушение, изложени в писмените бележки на процесуалния представител на касатора не се подкрепят от събраните по делото доказателства.

След извършване на дължимата проверка съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН във връзка с наведените касационни основание и при преценка на обжалваното решение за валидност и допустимост, настоящият касационен състав намира, че не са налице основания по чл. 348 от НПК, които да обосноват отмяната

му, поради което същото следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд, С. – град, V касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.01.2013г. на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 11066/2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: